Diumenge 4 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,1-12): En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, i havent-se assegut, se li acostaren els seus deixebles; i obrint la seva boca, els ensenyava, dient: «Benaurats els pobres en l'esperit (...), els qui ploren (...), els qui tenen fam i set de la justícia (...), els misericordiosos (...), els nets de cor (...), els pacificadors (...). Alegreu-vos-en i exulteu, perquè la vostra recompensa serà gran en els cels».

Les Benaurances en el Sermó de la Muntanya

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, a l'inici del "Sermó de la Muntanya", apareixen les Benaurances. El seu ensenyament s'insereix dins d'una llarga tradició de missatges de l'Antic Testament. No són una mena d'ètica superior dels cristians enfront la "Taula dels Deu Manaments", sinó paraules d'orientació (discerniment) moral i, alhora, de promesa.

Cadascuna de les Benaurances neix de la mirada de Jesús adreçada als seus deixebles. Descriuen la seva situació fàctica: són pobres, estan afamats, ploren, són odiats i perseguits... Són "qualificacions pràctiques", però també "teològiques", dels qui pertanyen a la nova família de Jesús. Malgrat la situació concreta d'amenaça, aquesta esdevé en promesa quan se la mira amb la llum provident que ve del Pare.

—El Crist segueix patint en els seus enviats: si bé aquests estan encara immersos en la passió de Jesús, aquí hom pot percebre també la glòria de la resurrecció, que dóna una alegria major que tota la joia que s'hagi pogut experimentar abans en aquest món.